

Sfântul săptămânii

Vladimir Ghika (1873-1954)

S-a născut la Constantinopol, unde tatăl său era ministru al României. A urmat studii la Toulouse, Paris și Roma. În anul 1906 a adus Fiicele Carității în România. Până la hirotonirea ca preot din 1923, a desfășurat o bogată activitate diplomatică și caritativă. Până în 1939 este în principal în Franța: se ocupă de refugiații ruși; se instalează la Villejuif, la periferia comunistă a Parisului, pentru a desfășura aici o activitate de evanghelizare rodnică; la Auberive înființează Societatea Fraților și Surorilor Sf. Ioan. Întreprinde numeroase călătorii, unele prilejuite de Congresele Euharistice Internaționale. În 1939 revine în România, izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial și apoi prigoana comunistă împiedicându-l să mai iasă din țară. Arestat în 1952, condamnat la 3 ani de închisoare, moare în 1954, ca martir al credinței. Este beatificat la 31 august 2013.

Calendarul săptămânii

13-20 mai 2018

- 13 D **DUMINICA 7 A PAȘTELUI;**
Sf. Fc. Maria de la Fatima
- 14 L Sf. MATIA, AP.
- 15 M Sf. Isidor Plugarul *
- Fer. Vladimir Ghika, pr. m. **,
16 M Ss. Ioan Nepomuk, pr. m.; Alois Orione, pr.
- 17 J Sf. Pascal Baylon, clg.; Fer. Ioan Scheffler, ep. m.
- 18 V Ss. Ioan I, pp. m. *; Leonard Murialdo, pr.
- 19 S Sf. Celestin al V-lea, pp.
- 20 D **DUMINICA RUSALIILOR;** Ss. Bernardin din Siena, pr.; Lidia

Gândul săptămânii

“O inimă rămâne neîmpăcată atâta vreme cât nu va fi dăruit tot ce i-a cerut Dumnezeu.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2018 don Giovanni Berti, gioba.it

Foaia
LITURGICĂ

13 mai 2018 • **DUMINICA A 7-A A PAȘTELUI** • Sf. Fc. Maria de la Fatima

LECTURA I

El trebuie să devină martor al învierii lui împreună cu noi.

Citire din Faptele Apostolilor 1,15-17.20a.20c-26

În zilele acelea, Petru s-a ridicat în mijlocul fraților - mulțimea celor adunați în acel loc era cam de o sută douăzeci de persoane - și a spus: “Fraților, trebuia să se împlinească Scriptura pe care a spus-o dinainte Duhul Sfânt prin gura lui David despre Iuda, cel care a devenit călăuza celor care l-au prins pe Isus. Căci el era din numărul nostru și fusese părtaş al aceleiași slujiri. Căci este scris în Cartea Psalmilor: «Misiunea lui să o ia altul!» Așadar, trebuie ca unul dintre acești bărbați care ne-au însoțit în tot timpul cât a trăit printre noi Domnul Isus, începând de la botezul lui Ioan până în ziua în care a fost înălțat de la noi, să devină martor al învierii lui împreună cu noi”. Au propus doi: pe Iosif, cel chemat Barsaba, numit și Iustus, și pe Matia. Apoi s-au rugat astfel, spunând: “Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor, arată-ne pe care dintre aceștia doi l-ai ales să ia locul în această slujire și în apostolatul din care a căzut Iuda, ca să meargă la locul care i se cuvenea!” Atunci au

tras la sorți pentru ei și sorțul a căzut pe Matia, iar el a fost adăugat cu cei unsprezece apostoli.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 102(103),1-2.11-12.19-20ab (R.: 19a)

R.: Domnul și-a stabilit în ceruri locuința sa.

sau:

Aleluia.

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și tot ce este în mine să binecuvânteze numele său cel sfânt!
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita nicicând de binefacerile sale! **R.**

Cât sunt de sus cerurile față de pământ, tot atât de mare este îndurarea sa față de cei care se tem de el.
Cât de departe este răsăritul de apus, atât de mult îndepărtează de la noi nelegiuirile noastre. **R.**

Domnul și-a stabilit în ceruri tronul său,
domnia lui se întinde peste toate.

Foaia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

Binecuvântați pe Domnul, toți îngerii lui, voi, cei puternici, care împliniți cuvintele sale. **R.**

LECTURA A II-A

Cine rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu, iar Dumnezeu rămâne în el.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Ioan 4,11-16

Iubiților, dacă Dumnezeu ne-a iubit astfel, și noi suntem datori să ne iubim unii pe alții. Nimeni nu l-a văzut pe Dumnezeu vreodată. Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi și iubirea lui în noi este desăvârșită. Prin aceasta cunoaștem că rămânem în el și el în noi: ne-a dat din Duhul său. Iar noi am văzut și dăm mărturie că Tatăl l-a trimis pe Fiul ca mântuitor al lumii. Oricine mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el în Dumnezeu. Noi am cunoscut și am crezut în iubirea pe care Dumnezeu o are față de noi. Dumnezeu este iubire și cine rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu, iar Dumnezeu rămâne în el.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. In 14,18

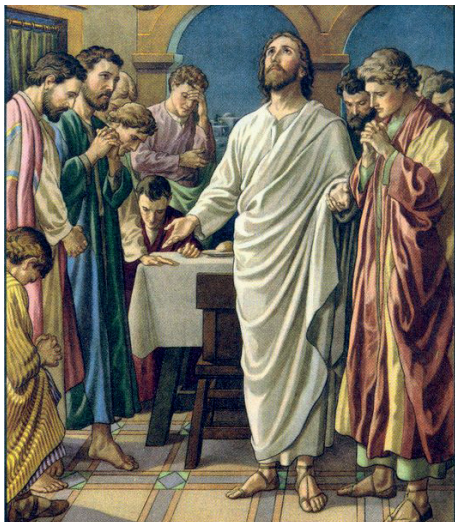
(Aleluia) “Nu vă voi lăsa orfani, spune Domnul. Mă duc și voi veni la voi și se va bucura inima voastră”. (Aleluia)

EVANGHELIA

Să fie una ca și noi.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 17,11b-19

În acel timp, Isus, ridicându-și ochii spre cer, s-a rugat, zicând: “Tată sfânt, păstrează-i în numele tău pe care mi l-ai dat, ca ei să fie una ca și noi! Cât timp am fost cu ei, eu i-am păstrat

în numele tău pe care mi l-ai dat și i-am păzit și nimeni dintre ei nu s-a pierdut în afară de fiul pierzării, ca să se îplinească Scriptura. Acum însă vin la tine și spun acestea în lume ca să aibă bucuria mea deplină în ei. Eu le-am dat cuvântul tău, iar lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, așa cum eu nu sunt din lume. Nu te rog ca să-i iei din lume, ci ca să-i păzești de Cel Rău. Ei nu sunt din lume așa cum eu nu sunt din lume. Consacră-i în adevăr! Cuvântul tău este adevăr. După cum m-ai trimis pe mine în lume, și eu îi trimit pe ei în lume și pentru ei mă consacru pe mine însumi, ca și ei să fie consacrați în adevăr”.

Cuvântul Domnului

Duminică, 13 mai 2018 - Colectă în toate parohiile Arhiecezei pentru Presă

Cristos e viu! Ne-o atestă adevărul în care am fost consfințiți. E adevărat!

Situată între sărbătoarea Înălțării la cer a lui Isus Cristos și sărbătoarea Rusaliilor, această a șaptea duminică a Învierii ni-l prezintă pe Mântuitorul nostru în atitudine de mijlocire în fața Tatălui în favoarea ucenicilor pe care i-a lăsat în lume. Această atitudine confirmă faptul că, deși înălțat la cer, Isus Cristos nu îi lasă orfani pe cei care și-au pus încrederea în El. Ucenicii au nevoie de sprijinul Său, iar Mântuitorul știe de ce. Din momentul în care le-a dat ucenicilor Cuvântul său, după care să-și orânduiască viața, lumea i-a urât așa cum și pe El l-a urât. Prin urmare rugăciunea Lui către Tatăl este: Nu te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău. Ei nu sunt din lume, precum Eu nu sunt din lume. Consfințește-i întru adevăr! Cuvântul tău este adevăr... Pentru ei mă consfințesc pe mine însumi ca și ei să fie consfințiți întru adevăr.

Aceste ultime cuvinte ale lui Isus ne surprind. El îi cere Tatălui ca Adevărul să transforme întreaga identitate a ființei ucenicului astfel încât și el, ca și Isus, să devină pentru această lume adevăr. Numai după ce devine adevăr își poate ucenicul împlini misiunea pe care Cristos i-o încredințează, nu alta decât cea pe care El însuși a primit-o de la Tatăl: Precum m-ai trimis pe mine în lume, și Eu i-am trimis pe ei în lume... Prin urmare, chiar dacă pe Dumnezeu

nimeni nu l-a văzut vreodată, noua identitatea a ucenicului va dovedi, așa cum spune lectura a doua, că el se află în Dumnezeu și Dumnezeu se află în el: Oricine mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el în Dumnezeu.

Cu titlu de exemplu, prima lectură ne oferă profilul unui astfel de ucenic așa cum Isus și-l dorește. Potrivit sfântului Petru, era nevoie ca unul dintre oamenii care au fost împreună cu noi în toată vremea în care a trăit Domnul Isus între noi, începând cu botezul lui Ioan și până în ziua în care a fost înălțat la ceruri dintre noi, să fie împreună cu noi martor al învierii. Doi bărbați îndeplineau aceste condiții, Barsaba și Matia. Cel dintâi părea să aibe un oarecare avantaj, de vreme ce era supranumit și Iustus, adică Cel drept. Și totuși, după ce comunitatea se roagă ca Domnul care cunoaște inimile tuturor să-l arate pe cel pe care îl dorește, sorții l-au arătat pe Matia. Acest ucenic necunoscut până atunci, era atât de bine cunoscut de Domnul. Adevărul îl transformase astfel încât iubirea lui Dumnezeu era în el desăvârșită.

Acesta trebuie să fie profilul nostru al tuturor, întrucât Învierea lui Isus Cristos ne-a revelat iubirea pe care o are Dumnezeu față de noi, iar noi am crezut în ea. Doar această iubire ne menține în adevăr.

Pr. dr. Tarciziu Șerban